

№ 01-142

Datum 14.02.2018.

UNIVERZITET CRNE GORE
Centru za doktorske studije i
Senatu Univerziteta

PODGORICA

Vijeće Filozofskog fakulteta na sjednici održanoj 14. 02 2018. godine, utvrdilo je

PREDLOG

Da Senat Univerziteta Crne Gore imenuje Komisiju za ocjenu podobnosti doktorske teze **Model pedagoškog osposobljavanja nastavnika u osnovnoškolskom i srednjoškolskom obrazovanju: istorijsko-komparativna analiza i nastavničke samoprocjene vlastitih kompetencija**, mr Milene Krtolice u sastavu:

1. Prof. dr Milana Matijević, Učiteljski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
2. Prof. dr Nikola Mijanović, Filozofski fakultet Nikšić
3. Prof. dr Katarina Todorović, Filozofski fakultet Nikšić

DEKAN
Prof. dr Goran Barović

PRIJAVA TEME DOKTORSKE DISERTACIJE

OPŠTI PODACI O DOKTORANDU	
Titula, ime i prezime	Mr Milena Krtolica
Fakultet	Filozofski fakultet Nikšić
Studijski program	Pedagogija
Broj indeksa	5/2013
Ime i prezime roditelja	Veljko Kovačević
Datum i mjesto rođenja	11.07.1980. godine u Nikšiću
Adresa prebivališta	Rudo polje bb, 81400 Nikšić
Telefon	069357892
E-mail	kmilena@ac.me
BIOGRAFIJA I BIBLIOGRAFIJA	
Obrazovanje	Master studije (MA) završila na Filozofskom fakultetu u Nikšiću akademske 2011/2012. godine, srednja ocjena A (10.00). Specijalističke studije (stepen Spec. Art.) završila na Filozofskom fakultetu u Nikšiću 2007/2008. godine u Nikšiću, srednja ocjena A (9.67). Osnovne studije (stepen Bachelor) završila takođe na Filozofskom fakultetu u Nikšiću 2006/2007. godine, srednja ocjena B (9.09). Osnovnu školu i gimnaziju završila u Nikšiću.
Radno iskustvo	2008 – Saradnik u nastavi na Filozofskom fakultetu u Nikšiću, na studijskim programima za pedagogiju, obrazovanje učitelja, predškolsko vaspitanje, kao i nematičnim studijskim programima Filozofskog i Filološkog fakulteta (istorija, filozofija, engleski, ruski, italijanski, njemački, francuski, crnogorski i srpski jezik i književnost).
Popis radova	Todorović, K. i Krtolica, M. (2017). Kritičko mišljenje u procesu obrazovanja nastavnika. (rad prezentovan na naučnom skupu Nauka bez granica, 21.-22. septembra 2017. godine u Kosovskoj Mitrovici (zbornik u pripremi). Krtolica, M. (2017). Partnerstvo djece u predškolskom vaspitanju. Zbornik: Banjalučki novembarski susreti, Zbornik radova sa naučnog skupa, knjiga 17, tom 2. Banjaluka: Univerzitet u Banjoj Luci. Krtolica, M. (2015). Razvoj digitalne kompetencije budućih učitelja kroz upotrebu kompjutera i interneta u nastavi i učenju. Zbornik: Sistem obrazovanja i digitalna kultura, 132 (48). Podgorica: CANU. Čalović, S. i Krtolica, M. (2014). Self-control teaching in early age. Mediterranean Journal in Social Sciences, 5(22), 368 – 377.

	Kovačević, M. (2011). Nastavničke kompetencije. <i>Vaspitanje i obrazovanje</i>, 4. (Rad je izlagan na 1. Konferenciji pedagoga Crne Gore koja je održana od 17. do 19. oktobra 2011. godine). Kovačević, M. (2009). Mjesto i uloga učenika u vaspitno-obrazovnom procesu. <i>Vaspitanje i obrazovanje</i>, 1, 187 - 199.
NASLOV PREDLOŽENE TEME	
Na službenom jeziku	Model pedagoškog osposobljavanja nastavnika u osnovnoškolskom i srednješkoloskom obrazovanju: istorijsko-komparativna analiza i nastavničke samoprocjene vlastitih kompetencija
Na engleskom jeziku	Model of Pedagogical Training of Teachers Involved in Elementary and Secondary Education: Preliminary Comparative Analysis and Self-Assessment of the Teachers' Competences.
Obrazloženje teme	
Nesporno je da su ključni nosioci svih promjena u obrazovanju nastavnici. Aktuelna reforma, čiji je cilj bio da se ide ukorak sa savremenim tendencijama razvoja obrazovanja u okruženju, uslovlja je nastanak novih i proširivanje postojećih uloga i zadataka nastavnika, a, u skladu sa tim, i razvijanje novih kompetencija. Jedino profesionalnim usavršavanjem nastavnici mogu kompenzovati ona znanja koja nisu stekli u fazi formalnog obrazovanja i uspješno odgovoriti svim promjenama koje se dešavaju i biti njihovi nosioci. Kvalitetan nastavnik gotovo uvijek podrazumijeva i kvalitetnu nastavu, a u podizanju kvaliteta nastavnika ključnu ulogu ima njegovo obrazovanje i stručno usavršavanje. Da inicijalno obrazovanje nastavnika kod nas, posebno pedagoško, ima određene nedostake potvrđuju nalazi koji dati u Strategiji obrazovanja nastavnika u Crnoj Gori (2017-2024) (http://www.mps.gov.me), u okviru koje je, između ostalog, navedeno: „jasno je da na Univerzitetu Crne Gore postoji prilični disbalans kada je u pitanju nastava iz pedagoško-metodičke grupe predmeta, koja ima važnu ulogu u obrazovanju budućih nastavnika razredne i predmetne nastave. Stiće se utisak da i po završetku studijskih programa u kojima je zastupljena ova grupa predmeta svršeni studenti započinju radni angažman u školi nedovoljno pripremljeni za rad u realnim radnim uslovima, tj. da tek tada počnu da stiču praktična znanja o funkcionisanju nastavnog procesa“. U istom dokumentu se ističe da na UCG postoji „prevelika fragmentiranost studijskih programa/fakulteta na kojima se odvija inicijalno obrazovanje nastavnog kadra... Kao logična posljedica prevelike fragmentiranosti javlja se prevelika neujednačenost i diverzifikacija kurikuluma na studijskim programima zaduženim za obrazovanje nastavnog kadra“. Dalje se ističe: „Fragmentiranost je dovela i do 'pat' pozicije u pogledu kreiranja adekvatnog modela pedagoško-psihološko-didaktičke naobrazbe predmetnih nastavnika za srednje stručne škole (inženjeri različitih profila i dr.), a takođe je uslovlja da se čak ni ne postavlja pitanja ove vrste naobrazbe za pravnike i ekonomiste od kojih ne mali broj nađe svoj profesionalni angažman u srednjim stručnim školama... Kao posljedica marginalizacije pedagoško-psihološko-didaktičkih disciplina uslijed fragmentiranosti, javlja se i neadekvatan nivo kvaliteta u realizaciji nastave ovih nastavnih disciplina... Ovakav tretman pedagoških disciplina rezultira da predmetni nastavnici postaju specijalisti u malom broju akademskih disciplina, ali ne i u pogledu pedagoških znanja i vještina...“. Dakle, na osnovu navedenog jasno se ističe potreba unapređivanja pedagoškog obrazovanja nastavnika u Crnoj Gori. Zbog toga, u okviru ove doktorske teze, bavićemo se stručnim usavršavanjem nastavnika, odnosno konkretnije njegovim pedagoškim usavršavanjem. To planiramo da učinimo sa tri aspekta: kroz istorijski osvrt na sistem osposobljavanja nastavnika u Crnoj Gori, Sloveniji, Hrvatskoj i Finskoj, kroz komparativnu analizu sistema njihovog	

inicijalnog obrazovanja i stručnog usavršavanja u navedenim zemljama, kao i analizom najznačajnijih evropskih standarda nastavničkih kompetencija koje će nam poslužiti za konstruisanje instrumenta na osnovu kojih će nastavnici procjenjivati vlastite kompetencije. Istorijski osvrt nam služi da damo dosadašnju sliku pedagoškog osposobljavanja nastavnika, bez koje ne možemo govoriti o njegovom inovoranju. Što se tiče komparativne analize, neophodno je pratiti evropske tendencije u ovom području, kako bi se, u fazi usavršavanja nastavnika, obezbijedili prihvatljivi pedagoško-psihološki i didaktičko-metodički standardi koji će garantovati sticanje kvalitetnih znanja, vještina, sposobnosti, odnosno koji obezbjeđuju potrebne kompetencije koje pojedinac mora da ima da bi se bavio vaspitno-obrazovnom djelatnošću. Finsku smo odabrali zbog njene prepoznatljivosti kao lidera u obrazovanju, a Hrvatsku i Sloveniju zbog bliskosti sistema obrazovanja sa našim.

Pregled istraživanja

Za razliku od tradicionalnog shvatanja nastave koja je polazila od toga šta radi nastavnik i kako će on najbolje da realizuje nastavu, savremena shvatanja u prvi plan ističu učenika i govore o tome šta radi učenik, odnosno na koji način uči u okviru nastave. Današnje generacije mladih se nazivaju net generacijama jer su rođeni u digitalnom, multimedijalnom okruženju u kom posjeduju i koriste računare, internet, mobilne telefone, tablete i socijalne mreže čak i prije nego što uđu u formalno obrazovanje. Takve generacije zahtijevaju učenje koje je usmjereno na učenika, uz upotrebu novih medija (Topolovčanin, Matijević i Dumančić, 2016). Nastava usmjerena ka nastavniku, u kom dominira frontalno poučavanje u okviru predmetno-časovnog sistema nije poželjna. Konstruktivističko učenje, na kom se danas insistira, "je ono učenje u kojem učenik barata predmetima, preslaže, kombinuje, sarađuje, istražuje, izrađuje i gradi nove materijale... Razmatrajući ta obilježja učenja i nastave, opravdano je tvrditi da su strategije učenja istraživanjem, učenja rješavanjem problema, učenja otkrivanjem, saradničkog učenja, učenja igrom, djelovanja usmjerenog učenja i projektnog učenja upravo konstruktivističke strategije učenja i nastave. Takve strategije učenja potpomažu i suvremeni digitalni mediji" (Matijević, Topolovčanin i Rajić, 2017, 590). Međutim, treba naglasiti da sama upotreba digitalnih medija u nastavi direktno ne pospješuje postizanje željenih ishoda učenja, već ih pospješuje didaktička organizacija aktivnosti učenja (Topolovčan, Matijević, i Dumančić, 2016). Današnja djeca odrastaju i idu u školu u izuzetno raznovrsnom i bogatom multimedijalnom oruženju za učenje. Novo stimulativno okruženje za učenje zahtijeva novu perspektivu o mogućnosti ispunjavanja osnovnih razvojnih potreba i nameće potrebu da se pronađu novi metodološki i nastavni scenariji i situacije u školi. U području osnovnog i srednjeg obrazovanja, ali i u svim oblicima obrazovanja koji se pojavljuju kao aspekti ispunjavanja potreba doživotnog učenja, učenici traže i trebaju nove scenarije i novi dizajnirani obrazovni proces (Matijević, 2012).

Tiede, Grafe i Hobs (2015) ističu značaj pedagoških medijskih kompetencija za profesionalni razvoj nastavnika. Nastavnicima je potrebno znanje i vještine kako bi efikasno iskoristili sve veći broj medijskih i tehnoloških alati koje se koriste u osnovnom i srednjoškolskom obrazovanju. Oni su, baveći se komparativnom analizom njemačkih i američkih modela pedagoških medijskih kompetencija, uočili raskorak između teorijskog okvira i prakse.

Kostović, Vraneš i Ljubić (2008) organizovali su istraživanje s ciljem utvrđivanja pedagoške (ne)kompetentnosti učitelja, odnosno koji to djelovi čine pedagošku kompetenciju i nekompetenciju. Rezultati provedenog istraživanja "pokazali su kako je pedagošku kompetenciju učitelja moguće shvatiti kao kontinuum od nekompetentnosti (čije su osnovne sastavnice sumnja, nesigurnost, neznanje, nezadovoljavajući odnosi, doživljaj tereta učiteljskog poziva itd.) do kompetentnosti čija su glavna obilježja: kompetencija u svim aspektima pedagoškog djelovanja, sigurnost, izbor adekvatnih postupaka itd., što rezultira osjećajem zadovoljstva učiteljskim pozivom" (Ibidem, 2008, str. 147). Dobijeni rezultati sprovedenog istraživanja poslužili su kao polazište za operacionalizaciju programa permanentnog stručnog usavršavanja

učitelja s ciljem podizanja nivoa njihove pedagoške kompetencije.

Đerić, Milin i Stanković (2014) ispitivali su mišljenje različitih aktera o načinima unapređivanja stručnog usavršavanja nastavnika. Rezultati istraživanja su ukazali na tri pravca potrebnih promjena: bolje upravljanje sitemom stručnog usavršavanja nastavnika, obezbijedivanje finansijskih sredstava i veću fleksibilnost završavanja nastavnika i primjenu stečenih znanja.

Nemet i Velki (2016) sprovedli su istraživanje sa ciljem da utvrde koji činioci utiču na pozitivnu kulturu i uspješnost škole. Istraživanje je pokazalo da demografski uslovi nisu značajni za predviđanje kulture škole, ali da su značajne karakteristike nastavnika. Pedagoške i emocionalne kompetencije su se pokazale kao najbolji prediktori kulture škole, te stoga tokom formalnog obrazovanje treba staviti naglasak upravo na ovim kompetecijama, ali i socijalnim koje mogu snažno uticati na različite segmente škole, a najprije na kulturu škole.

Maandag, Deinum, Hofman i Buitnik (2007) ističu da je učenje na radnom mjestu važno za obrazovanje nastavnika u sekundarnom obrazovanju. Oni su izveli studiju u kojoj su posmatrali školske modele za obrazovanje nastavnika koji postoje u u Engleskoj, Francuskoj, Nemačkoj, Holandiji i Švedskoj, s obzirom na povezanost škola i institucija koje obrazuju nastavnike, kao i s obzirom na to da li naglasak stavljaju na akademsku ili praktičnu obuku, itd. Autori su istakli da Engleska i Holandija imaju takve modele obuke u kojima su škole uključene u obučavanje nastavnika, odnosno akcenat je na praktičnoj nastavi, dok je u Francuskoj, Njemačkoj i Švedskoj naglasak na akademskoj obuci. Malinen, Väisänen i Savolainen (2012) govoreći o prirodi i ulozi koju obrazovanje nastavnika ima kao dio finskog obrazovnog sistema, ističu da ono ima snažnu praktičnu i istraživačku orijentaciju. Praktična nastava je pritom jedan od najvažnijih načina za usvajanje ključnih nastavničkih kompetencija.

Sirotová (2016) se bavila istraživanjem stavova studenata, budućih nastavnika i njihovih trenera prema efektima pedagoške prakse na razvoj pedagoških kompetencija. Istraživanje je pokazalo da studenti imaju negativnije mišljenje u odnosu na njihove trenere zbog nedovoljne dužine pedagoške prakse u toku studija, problema sa dodeljivanjem škole u kojoj se vrši obuka, kao i problema u pronalaženju kvalifikovanog nastavnika-trenera. Takav nastavnik ne treba samo da bude spreman da prihvati pripravnika za pedagošku praksu, već i da ga stručno vodi, uz detaljnu didaktičku analizu.

Istražujući razvoj obrazovanja nastavnika u Finskoj u posljednjih 40 godina, Tirri (2014) ističe da se etička uloga finških nastavnika pomjerila od toga da bude religiozan i moralni primjer, na to da bude principijelni profesionalac kome je potrebna moralna kompetencija u pedagoškom radu. Nastavnici takođe treba da idu ukorak sa brzim razvojem u informacionoj i komunikacionoj tehnologiji kako bi mogli da funkcionišu u istom obrazovnom okruženju u kome se nalaze njihovi učenici.

Wermke (2011) se bavio istraživanjem kulture kontinuiranog profesionalnog razvoja nastavnika i time kako su na njega uticala svojstva školskog sistema. U istraživanju je učestvovalo 418 nastavnika iz srednjih škola iz Švedske i Njemačke. Istraživanje je, između ostalog, pokazalo da je učenje od kolega iz prakse najvažniji izvor znanja za nastavnike iz obje zemlje. U svijetu je posljednjih godina prisustna težnja za uvođenjem novih oblika stručnog usavršavanja nastavnika u kojima se "učiteljima omogućava svakodnevna međusobna saradnja i podrška unutar škola odnosno kolektiva u kojima rade. U školama se razvijaju Zajednice učitelja koje uče (engl. teacher learning communities)" (Brajković, 2011, str. 11).

Istraživanja koja su sprovedena u Srbiji (Stamatović, 2006; Kundačina i Stamatović, 2011) pokazala su da su dominantni programi stručnog usavršavanja čiji se sadržaj odnosi na uskostručne (predmetne) oblasti i didaktičko-metodičke. Kundačina i Stamatović (2011) ispitivali su mišljenje vaspitača, nastavnika osnovnih i srednjih škola o usavršavanju putem akreditovanih programa i mogućim promjenama u koncepciji u cilju usavršavanja u Republici Srbiji. Istraživanje je, između ostalog pokazalo, da je nedovoljan procenat didaktičko-metodičkih

sadržaja u odnosu one koji se tiču sadržaja nastavnih predmeta. Ispitanici su kvalitet programa vezali za mogućnost primjene stečenih znanja i vještina u radu nastavnika, što doprinosi njegovom kvalitetu.

Soleša (2011) je istraživao koliko su današnji vaspitači i učitelji kompetentni u informacionim i komunikacionim tehnologijama kako bi zadovoljili zahtjeve savremenog društva. Dobijeni rezultati na istraživanom uzorku (istraživanje je sprovedeno u Vojvodini) pokazali su da je njihovo osnovno znanje usvojeno tokom obrazovanja vrlo slabo, te da oni nemaju razvijene ICT kompetencije. Pešikan, Antić i Marinković (2010) analizirali su Katalog programa usavršavanja kadra u obrazovanju u RS i ustanovili da nema vođenog sistema usavršavanja, ponuda programa nije nastala planski, kao rezultat obrazovne politike, već se pošlo od onoga što je ponuđeno.

Tot, Kušić i Klapan (2014) istraživali su stavove nastavnika u Hrvatskoj prema načinu ispitivanja njihovih obrazovnih potreba, o stručnoj podršci koja im je na raspolaganju u kreiranju programa kontinuiranog profesionalnog usavršavanja. Istraživanje je pokazalo da učešće nastavnika u programima obuke treba povećati, kao i da ponudu programa treba upoređivati i značajnije usklađivati sa stvarnim potrebama nastavnika za određenim kompetencijama. U promjeni paradigme učenja orijentisanog na nastavnika i nastavu, ka učenju orijentisanom na učenika, nastavnici se moraju prilagoditi individualnim potrebama učenika i ponuditi im pomoć u njihovim individualnim pristupima učenju.

Cilj i hipoteze

Cilj istraživanja jeste naći naučno utemeljene razloge i prijedloge za inoviranje sistema pedagoškog osposobljavanja nastavnika. To smo planirali da uradimo na sljedeće načine:

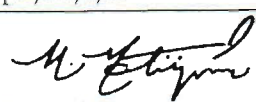
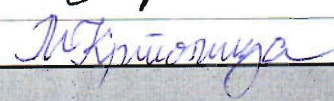
- kroz istorijsko-komparativnu analizu stručnog usavršavanja nastavnika i njihovog inicijalnog obrazovanja u Crnoj Gori, Hrvatskoj, Sloveniji i Finskoj;
- kroz analizu najznačajnijih evropskih standarda kompetencija za nastavnička zvanja i njihovim poređenjem sa crnogorskim standardima;
- kroz samoprocjenu pedagoških kompetencija nastavnika koji izvode nastavu u osnovnoškolskom i srednješkoloskom obrazovanju.

U tom smislu pošli smo do sljedećih hipoteza:

- H1: Pretpostavljamo da crnogorski sistem inicijalnog obrazovanja i stručnog usavršavanja nastavnika ima dosta sličnosti u odnosu na sisteme koje kompariramo, posebno u odnosu na hrvatski i slovenački sistem, ali i razlika, posebno u odnosu na finski sistem.
- H2: Pretpostavljamo da su standardi kompetencija za nastavnička zvanja u Crnoj Gori usklađeni sa najznačajnijim evropskim standardima.
- H3: Kako nastavnici u proces rada ulaze sa različitim nivoom pedagoških kompetencija koje su stekli u toku inicijalnog obrazovanja, očekuje se da postoje razlike u preferiranju vrste kompetencija koje smatraju nepotpunim za organizaciju nastave za pripadnike net generacija između nastavnika s obzirom na vrstu i stepen. školovanja za koji organizuju nastavu.
- H4: Očekuje se da postoje statistički značajne razlike u samoprocjeni pedagoških kompetencija između nastavnika koji poučavaju u razrednoj nastavi i onih koji poučavaju u predmetnoj nastavi.
- H5: Očekuje se da postoje razlike u (samo)procjeni pedagoških kompetencija za rad s učenicima sekundarnog obrazovanja između nastavnika koji poučavaju strukovne predmete i onih koji poučavaju opšteobrazovne predmete.
- H6: Samim tim što se sa godinama stiču iskustvo, pa i pedagoško, očekuje se da postoje razlike u samoprocjeni pedagoških kompetencija nastavnika s obzirom na radni staž i godine starosti.
- H7: Očekuje se da postoje statistički značajane razlike u samoprocjeni kompetencija s

obzirom na zanimanje nastavnika, upravo zbog nejednakog inicijalnog pedagoškog obrazovanja.
Materijali, metode i plan istraživanja
U prvoj fazi istraživanja akcenat ćemo staviti na analizu sistema inicijalnog obrazovanja nastavnika, kao njihovog stručnog usavršavanja u Crnoj Gori, Finskoj, Hrvatskoj i Sloveniji, pri čemu ćemo koristiti istorijsko-komparativnu metodu, kao i deskriptivnu metodu i metodu teorijske analize. Pritom ćemo kao osnovnu dokumentaciju koristiti primarne izvore, prije svega izvore ministarstava, zavoda, itd. iz četiri zemlje. U drugoj fazi kompariramo standarde kompetencija za nastavnička zanimanja u različitim evropskim zemljama. Na osnovu toga konstruisaćemo naučno-istraživački instrument - skalu procjene Likertovog tipa na osnovu koje ćemo istraživati kako nastavnici procjenjuju vlastite pedagoške kompetencije. Nakon toga slijedi treća faza istraživanja, istraživanje na terenu. Populaciju u ovom istraživanju činiće nastavnici koji izvode nastavu u osnovnim i srednjim školama na teritoriji Crne Gore. Istraživanje ćemo obaviti na uzorku od 360 ispitanika - po 120 nastavnika razredne nastave, predmetne nastave i nastavnika stručnih predmeta u srednjim stručnim školama. Najprije ćemo sprovesti sondažno istraživanje na uzorku od po 30 ispitanika iz sve tri grupe kako bismo provjerili adekvatnost skale procjene. Glavno istraživanje sprovedaćemo u prvom polugodištu školske 2018/19. godine.
Očekivani naučni doprinos
Svrha istraživanja je otkriti šta se, kako i zašto dešava u području stručnog usavršavanja nastavnika, sa posebnim akcentom na pedagoško usavršavanje. Istorijsko-komparativnom analizom praksi usavršavanja nastavnika i samoprocjenom zastupljenosti ključnih nastavničkih kompetencija ukazaćemo na značaj podizanja nivoa pedagoškog osposobljavanja nastavnika. Time ćemo doći do naučno utemeljenih razloga zašto je potrebno njegovo unapređenje kroz stručno usavršavanje. Ukazivanjem na njegove prednosti i nedostatke, daćemo određene prijedloge za njegovo poboljšanje s obzirom na nivo obrazovanja u kom nastavnici rade i u odnosu na njihovo inicijalno obrazovanje.
Spisak objavljenih radova kandidata
Navedeno u poglavlju Biografija i bibliografija kandidata
Popis literature
• Brajković, S. (2011). Zajednice učitelja koje uče. <i>Dijete, škola, obitelj</i>, 28/29, 9 - 15. • Brust Nemet, M. & Velki, T. (2016). The Social, Emotional and Educational Competences of Teachers as Predictors of Various Aspects of the School Culture. <i>Croatian Journal of Education</i>, 18 (4), 1087-1119. • Đerić, I., Milin, V. i Stanković, D. (2014). Pravci unapređivanja stručnog usavršavanja nastavnika u Srbiji: perspektive različitih aktera. <i>Zbornik Instituta za pedagoška istraživanja</i>, 1, 29 – 49. • Domović, V. i drugi (-ur) (2013). <i>Evropsko obrazovanje učitelja i nastavnika – na putu prema novom obrazovnom cilju. Izvještaji iz Zapadne i Jugoistočne Europe</i>. Zagreb: Školska knjiga. • <i>Education and Training Monitor 2016 Slovenia</i>. Preuzeto 04.01.2018. sa https://ec.europa.eu/education/sites/education/files/monitor2016-sl_en.pdf. • <i>Education Provision to Every One: Comparing Perspectives from Around the World</i>. Preuzeto 21.12.2017. sa https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED568088.pdf. • <i>Handbook of Teacher Education. Globalization, Standards and Professionalism in Times Change</i>. Townsend, T. & Bates, R. Published by Springer.

- Ključni podaci o nastavnicima i ravnateljima škola u Europi (2013). Evropska komisija. Preuzeto 12.12.2017. sa http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/151HR.pdf.
- Kostović-Vranješ, V. i Ljubetić, M. (2008). "Kritične točke" pedagoške kompetencije učitelja. *Život i škola*, 20, 147-162.
- Kundačina, M. i Stamatović, J. (2011). *Stručno usavršavanje nastavnika i vaspitača akreditovanim programima*. Užice: Učiteljski fakultet.
- Learning and competence 2020. Strategy of the Finnish National Board of Education (FNBE). Preuzeto 17.12.2017. sa http://www.oph.fi/download/135542_learning_and_competence_2020.pdf.
- Maandag, D.W., Deinum, J.F., Adriaan Hofman, W.H. & Buitink, J. (2007). Teacher education in schools: an international comparison. *European Journal of Teacher Education*, 30(2), 151-173.
- Malinen, O., Väisänen, P. i Savolainen, H. (2012). Teacher education in Finland: a review of a national effort for preparing teachers for the future. *The Curriculum Journal*, 23(4), 567-584.
- Matijević, M. (2012). The new learning environment and learner needs this century. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 46, 3290 – 3295.
- Matijević, M., Topolovčanin, T. i Rajić, V. (2017). Teacher Assessment Related to the Use of Digital Media and Constructivist Learning in Primary and Secondary Education. *Croatian Journal of Education*, 19(2), 563-603.
- Pešikan, A., Antić, S. i Marinković, S. (2010). Analiza koncepcije stručnog usavršavanja nastavnika u Srbiji: proklamovani i skriveni nivo (I deo). Preuzeto 28.10.2016. sa <http://www.sanu.ac.rs/odbor-obrazovanje/Prilozi/PesikanEtAl.pdf>.
- Profesionalni razvoj na nivou škole/vrtača. Priručnik za nastavnike u školama, predškolskim ustanovama i domovima učenika (2017). Podgorica: Zavod za školsktvo. Preuzeto 17.01.2018. sa <http://www.zzs.gov.me/ResourceManager/FileDownload.aspx?rId=130239&rType=2>.
- Sirotová, M. (2016). Pedagogical praxis as a process of developing professional competencies in university education of future teachers. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 228, 529 – 534.
- Soleša, D. (2011). ICT kompetencije učitelja i odgojitelja. *Croatian Journal of Education*, 13(2), 8-37.
- Stamatović, J. (2006). *Programi i oblici stručnog usavršavanja nastavnika*. Beograd: Institut za pedagogiju i andragogiju Filozofskog fakulteta u Beogradu.
- Standardi kompetencija za nastavnike i direktore u vaspitno-obrazovnim ustanovama. Preuzeto 21.11.2017. sa <http://www.zzs.gov.me/ResourceManager/FileDownload.aspx?rId=262286&rType=2>.
- Strategija obrazovanja nastavnika 2017-2024. Preuzeto 01.12.2017. sa <http://www.mps.gov.me/ResourceManager/FileDownload.aspx?rid=265312&rType=2&file=Strategija%20obrazovanja%20nastavnika%20u%20Crnoj%20Gori%202017-%202024.doc>.
- Strategija stručnog usavršavanja za profesionalni razvoj odgojnoobrazovnih radnika (2014-2020). Preuzeto 05.12.2017. sa http://www.azoo.hr/images/pkssuor/Strategija_HR2-Final.pdf.
- Supporting teacher competence development, for better learning outcomes. Preuzeto 05.12.2017. sa

http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/education/policy/school/doc/teachercomp_en.pdf .		
- Tankersley, D. i drugi (-ur). Teorija u praksi. Priručnik za profesionalni razvoj učitelja. Sarajevo: Centar za obrazovne inicijative Step by Step, Bosna i Hercegovina. - Tiede, J., Grafe, S. & Hobbs, R. (2015). Pedagogical Media Competencies of Preservice Teachers in Germany and the United States: A Comparative Analysis of Theory and Practice. <i>PEABODY JOURNAL OF EDUCATION</i>, 90, 533–545. - Tirri, K. (2014). The last 40 years in Finnish teacher education. <i>Journal of Education for Teaching</i>, 40(5), 600–609. - Topolovčanin, T., Matijević, M. i Dumančić, M. (2016). Some Predictors of Constructivist Teaching in Elementary Education. <i>Croatian Journal of Education</i>, 18(1), 193–212. - Tot, D., Kušić, S. i Klapan, A. (2014). Planning and programming continuous professional teacher training: Experiences in Croatia. <i>Global Journal on Humanites & Social Sciences</i>, 01, 134–140. - Vocational pedagogy: What it is, why it matters and how to put it into practice. Report of the UNESCO-UNEVOC virtual conference. Bonn: UNESCO-UNEVOC International Centre for Technical and Vocational Education and Training UN Campus. Preuzeto 19.12.2017. sa http://unesdoc.unesco.org/images/0023/002303/230349e.pdf. - Wermke, W. (2011). Continuing professional development in context: teachers' continuing professional development culture in Germany and Sweden. <i>Professional Development in Education</i>, 37(5), 665–683.		
SAGLASNOST PREDLOŽENOG/IH MENTORA I DOKTORANDA SA PRIJAVOM		
Odgovorno potvrđujem da sam saglasan sa temom koja se prijavljuje.		
Prvi mentor	Prof. dr Milana Matijević	
Doktorand	Mr Milena Krtolica	
IZJAVA		
Odgovorno izjavljujem da doktorsku disertaciju sa istom temom nisam prijavio/la ni na jednom drugom fakultetu.		
U Nikšiću, 6.2.2018. godine		
		Ime i prezime doktoranda

Na osnovu člana 165 stava 1 Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list RCG", broj 60/03.), člana 115 stava 2 Zakona o visokom obrazovanju ("Službeni list CG", broj 44/14.) i službene evidencije, a po zahtjevu studenta Krtolica Veljko Milena, izdaje se

UVJERENJE O POLOŽENIM ISPITIMA

Student **Krtolica Veljko Milena**, rođena **11-07-1980** godine u mjestu **Nikšić**, opština **Nikšić**, Republika **Crna Gora**, upisana je studijske **2013/2014** godine, u **I** godinu studija, kao student koji se **samofinansira** na **doktorske akademske studije**, studijski program **PEDAGOGIJA**, koji realizuje **FILOZOFSKI FAKULTET** - Nikšić Univerziteta Crne Gore u trajanju od **3 (tri)** godine sa obimom **180** ECTS kredita.

Student je položio ispite iz sljedećih predmeta:

Redni broj	Semestar	Naziv predmeta	Ocjena	Uspjeh	Broj ECTS kredita
1.	1	ISTRAZIVANJE OBRAZOVNIH POTREBA	"A"	(odličan)	6.00
2.	1	SAVREMENA SHVATANJA PEDAGOGIJE	"A"	(odličan)	8.00
3.	1	SAVREMENE TENDENCIJE U RANOM VASPITANJU	"A"	(odličan)	8.00
4.	1	TEORIJE I MODELI OBRAZOVANJA	"B"	(vrlodobar)	8.00
5.	2	OBRAZOVNI KURIKULUM	"A"	(odličan)	6.00

Zaključno sa rednim brojem **5**.

Ostvareni uspjeh u toku dosadašnjih studija je:

- srednja ocjena položenih ispita **"A" (9.78)**
- ukupan broj osvojenih ECTS kredita **36.00** ili **60.00%**
- indeks uspjeha **5.87**.

Uvjerjenje se izdaje na osnovu službene evidencije, a u svrhu ostvarivanja prava na: (dječji dodatak, porodičnu penziju, invalidski dodatak, zdravstvenu legitimaciju, povlašćenu vožnju za gradski saobraćaj, studentski dom, studentski kredit, stipendiju, regulisanje vojne obaveze i slično).

Broj:
Nikšić, 07.02.2018 godine

SEKRETAR,
M. P. Stoković

REPUBLIKA HRVATSKA
SVEUČILIŠTE U ZAGREBU

Na temelju članka 33. Statuta Sveučilišta u Zagrebu, sukladno odredbama Zakona
o visokim učilištima, na prijedlog Odbora za evidenciju i unapređenje kadrova,

Senat Sveučilišta u Zagrebu potvrđuje da je

prof. dr. sc.

MILAN MATIJEVIĆ

redoviti profesor

Filozofskoga fakulteta – Pedagoške znanosti Sveučilišta u Zagrebu

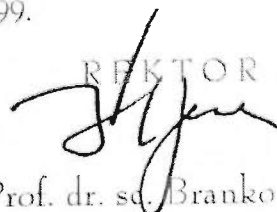
izabran

u trajno znanstveno-nastavno zvanje

redovitoga profesora

u društvenom znanstveno-nastavnom području;
znanstveno polje: odgojne znanosti

Broj: 01-880/21-330/7-99
Zagreb, 2. ožujka 1999.

REKTOR

Prof. dr. sc. Branko Jeren

Prof. dr Milan Matijević, redovni professor

Biografija

Rođen 19. veljače 1951. Blatna, Republika BiH

1969. godine Završio Učiteljsku školu u Bihaću

1969.- 1973. studij pedagogije i sociologije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu

1973. – 1975. odgojitelj u Odgojno-popravnom domu u Glini

1975. – 1978. stručni suradnik u Andragoškom centru Zajednice narodnih sveučilišta Hrvatske

1978. – 1997 asistent, izvanredni i redoviti profesor na Filozofski fakultet – Pedagoške znanosti Sveučilišta u Zagrebu

1981. doktorat iz područja humanističkih znanosti (pedagogija); Naslov teze: Individualne razlike i efikasnost individualiziranog obrazovanja u nastavi na daljinu»

1978. – 1997. na studiju pedagogije Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu izvodio nastavu iz kolegija Nastavna tehnika, Osnove didaktike, Obrazovna tehnologija i Andragoška didaktika. Na Filozofskom fakultetu u Zadru za jednu generaciju vodio kolegij Andragogija.

1981. – 2004. izvodi nastavu iz Didaktike na studiju za učitelje razredne nastave.

Vodio jednu generaciju poslijediplomskog studija iz Andragogije na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, te sudjelovao kao gostujući nastavnik na više poslijediplomskih studija sveučilišta u Zagrebu, Splitu, Sarajevu i Ljubljani.

U Splitu za dvije generacije studenata poslijediplomskog studija iz područja didaktike prirodnih znanosti izvodio nastavu, a bio mentor za 3 magistarska rada iz metodike nastave kemije (Marijana Bastić, 2011 i Renata Ruić, 2006 te jednog iz područja biologije (Gabrijela marij, 2009). Na Sveučilištu u Zagrebu bio mentor za 6 disertacija od kojih jedna iz područja metodike nastave biologije (Žaklin Lukša, 2011).

Recenzent sveučilišnog udžbenika Metodika nastave kemije (2003). Autor: M. Sikirica.

1985. godine koristio stipendiju DAAD, jednosemestralna specijalizacija na Sveučilištu u Tübingenu, Njemačka, Deutsches Institut für Fernstudium und Fernunterricht

1992. godine studijski posjeti u više institucija u SR Njemačkoj radi proučavanja alternativnih škola (Frankfurt, Bochum, Bielefeld)

Samostalno vodio istraživačke projekte na sljedeće teme:

1982. -1985. Osposobljavanje odraslih za samoobrazovanje i sudjelovanje u nastavi na daljinu

1986. - 1990. Unutarnja reforma osnovne škole i priprema mladih za 21. stoljeće

1991. – 1995. Inovacijska škola

1996. – 2001. Hipermedijska obrazovna tehnologija i didaktika medija

2002. – 2005. Internet u obrazovanju i multimedijaska didaktika

2006. – 2013. Nove obrazovne tehnologije i cjeloživotno obrazovanje

2014. – 2017. Škola i nastava za net generacije

1999. izabran u znanstveno nastavno zvanje: redoviti profesor didaktike u trajnom zvanju na Sveučilištu u Zagrebu

Aktivno sudjelovao na više međunarodnih skupova u Njemačkoj, Engleskoj, Škotskoj, Švicarskoj, Austriji, Mađarskoj, Poljskoj, Finskoj, Češkoj Republici, SAD, Rusiji, Nizozemskoj, Cipru, Srbiji, Makedoniji i Indiji. Objavio samostalno ili kao koautor 22 knjige i preko 100 znanstvenih radova iz područja didaktike, obrazovanja na daljinu, obrazovne tehnologije, školske dokimologije i obrazovanja odraslih.

Aktivno sudjelovao kao član povjerenstava za izradu nastavih kurikuluma u Ministarstvu znanosti i obrazovanja RH, npr. Povjerenstvo za izradu Nacionalnog okvirnog kurikuluma 2011 te Strategija promjena školskog sustava za projekt koji je vodio prof. dr. Vladimir Strugar.

Izvodi iz bibliografije:

Knjige, studije, monografije

- Matijević, M. i Topolovčan, T. (2017). Multimedijaska didaktika. Zagreb: Školska knjiga. (udžbenik)
- Topolovčan, T., Rajić, V. i Matijević, M. (2017). Konstruktivistička nastava: teorija i empirijska istraživanja. Zagreb: Učiteljski fakultet Sveučilišta u Zagrebu (monografija)
- Matijević, M. (Ur.), (2017). Nastava i škola za net generacije. Zagreb: Učiteljski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. (Znanstvena monografija)
- Matijević, M. i Žiljak, T. (Ur.), (2016). Komu treba obrazovanje odraslih? Zagreb: Agencija za obrazovanje odraslih. (Zbornik radova s međunarodne konferencije).
- Matijević, M., Bilić, V. i Opić, S. (2016). Pedagogija za učitelje i nastavnike. Zagreb: Školska knjiga i Učiteljski fakultet u Zagrebu. (udžbenik)
- Opić, S. i Matijević, M. (Ur.), (2015). Istraživanja paradigmi djetinjstva, odgoja i obrazovanja: IV. Simpozij: Nastava i škola za net generacije: Unutarnja reformanastave u osnovnoj i srednjoj školi. Zagreb: Učiteljski fakultet (Zbornik radova s međunarodne konferencije).
- Matijević, M. i Žiljak, T. (Ur.), (2009). Neformalno obrazovanje i informalno učenje odraslih (Zbornik radova), Zagreb: Hrvatsko andragoško društvo, 355 str.

- Bouillet, D. i Matijević, M. (Ed.), (2009). Curriculums of early and compulsory education – Kurikulumi ranog odgoja i obveznog obrazovanja / 3rd International Conference Curriculums of the Early and Compulsory Education, Zadar, Croatia, 12-14 November 2009. Zagreb: Učiteljski fakultet, 686 str.
- Cindrić, M., Domović, V. i Matijević, M. (Ed.) (2008). Pedagogy and the knowledge society : collected papers of 2nd Scientific Research Symposium: Pedagogy and the Knowledge Society, Zadar, Croatia, November 13 and 14, 2008 [and] 2nd International Conference on Advanced and Systematic Research, November 13 – 15, 2008 /, Zagreb: Učiteljski fakultet, 1. Sv. 383 str., 2. Sv. 400 str.
- Klapan, A. i Matijević, M. (Ur.), (2007). Obrazovanje odraslih za ekonomiju znanja. Zagreb: Hrvatsko andragoško društvo, 219 str.
- Bognar, L. i Matijević, M. (2005). Didaktika (3. izmijenjeno izdanje). Zagreb: Školska knjiga, 421 str.
- Lučić, K. i Matijević, M. (2004). Nastava u kombiniranim odjelima. Zagreb: Školska knjiga, 211 str.
- Matijević, M. (2004), Ocjenjivanje u osnovnoj školi. Zagreb, Tipex, 292 str.
- Klapan, A. i Matijević, M. (Ur.), (2004). **Obrazovanje odraslih . ključ za 21. Stoljeće. Zbornik radova druge međunarodne konferencije.** Zagreb: Hrvatsko andragoško društvo, 246 str.

Radovi u znanstvenim časopisima i zbornicima međunarodnih konferencija od 2015 do 2017.

- Matijević, M., Topolovčan, T. i Rajić, V. (2017). Nastavničke procjene upotrebe digitalnih medija i konstruktivističke nastave u primarnom i sekundarnom obrazovanju. Croatian Journal of Education – Hrvatski časopis za odgoj i obrazovanje. 19(2), 563-603. (naučni članak u WoS i Scopus).
- Topolovčan, T. i Matijević, M. (2017). Critical Thinking as a Dimension of Constructivist Learning: Some of the Characteristics of Students of Lower Secondary Education in Croatia. Center for Educational Policy Studies Journal. 7(3). 47-66 (naučni članak u WoS i Scopus).
- Matijević, M. (2017). Izazovi vrednovanja škole i u školi (str. 93-118). Banjalučki novembarški susreti 2016, Svezak 2, Ur. Goran Lationović. Banja Luka: Filozofski fakultet Univerziteta u Banja Luci. (poglavlje u monografiji)
- Matijević, M. (2017). Na tragu didaktike nastave za net generacije (19-48). U Matijević, M. (Ur.), (2017). Nastava i škola za net generacije. Zagreb: Učiteljski fakultet Sveučilišta u Zagrebu.
- Matijević, M. (2017). Neke prednosti i epistemološke vrijednosti studija slučaja u pedagojskim istraživanjima (109-128) . U Novi pristupi metodologiji istraživanja odgoja. Uredili Opić, Siniša; Bognar, Branko, i Ratković, Snežana. Zagreb: Učiteljski fakultet u Zagrebu.
- Matijević, M. & Topolovčan, T. (2017). Video Games as a Part of Teens' Informal Learning (pp 1-22). Conference Proceedings 19th Annual International Conference on Education, 15-18 May 2017, Athens, Greece.

- Matijević, M. (2016). Didaktički pogled na odnose u nastavi (262-286). Odnosi u školi: prilozi za pedagogiju odnosa. Uredili Bilić, Vesna; Bašić, Slavica. Zagreb: Učiteljski fakultet Sveučilišta u Zagrebu.
- Dumančić, M., Gregurić, M. & Matijević, M. (2016). Mobile learning and teaching in Croatia's schools – possible models (68-74). In Conference Proceedings International Conference The Future of Education 6th Edition; Pixel, Liberiauniversitaria edizione Italy (Ed.), Florence, Italy: Liberiauniversitaria edizione Italy.
- Dumančić, M., Matijević, M., & Topolovčan, T. (2016). How mobile Learning can change Education. Online International Interdisciplinary Research Journal. VI, Special Issue; 31-37.
- Matijević, M., Drljača, M. & Topolovčan, T. (2016). Učenička evaluacija nastave likovne kulture. Život i škola, 61(1), 179-193.
- Matijević, M., Drljača, M. & Topolovčan, T. (2016). Moje nastavne aktivnosti u nastavi likovne kulture. Učenje i nastava, 2(1), 129-150.
- Matijević, M., Opić, S. & Lapat, G. (2016). Teacher's Assessments of Certain Curricular Determinants in Primary School (162-171). In Education in XXI Century – Conditions and Perspectives, Petrovska Sonja (Ed.). Shtip, Macedonia: University Goce Delcev.
- Matijević, M., Topolovčan, T. & Lapat, G. (2016). Teacher's Assessments of Elements of Multimedia and Constructivist Didactics in School (346-361). In 4th International Methodological Conference Collection of Proceedings the Influence of Teaching Methodology on the Quality of Teacher and Pre-School Teacher Training, Lepeš, Josip (Ed), Subotica: Učiteljski fakultet na mađarskom jeziku.
- Matijević, M. (2016). Videoigre u kulturi informalnog učenja odraslih (68-79). U Komu treba obrazovanje odraslih. Milan Matijević i Tihomir Žiljak (ur.). Zagreb: Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih.
- Topolovčan, T. & Matijević, M. (2016). Characteristics of Using Digital Media as Predictors of Constructivist Teaching in Lower Secondary Education in Croatia. International Journal of Knowledge, Innovation and Entrepreneurship. 4(1-3); 35-52.
- Topolovčan, T. & Matijević, M. (2016). Constructivist learning and digital media. In J. Ogunleye (Ed.), International conference on knowledge, innovation and enterprise, Research papers on knowledge, innovation and enterprise (pp.78-98). Berlin: KIE.
- Topolovčan, T., Matijević, M. & Dumančić, M. (2016). Some Predictors of Constructivist Teaching in Elementary Education. Croatian Journal of Education - Hrvatski Casopis za Odgoj i obrazovanje. 18 (Special Edition)1; 193-212.
- Matijević, M. (2016). Humanističko vaspitanje izvan škole i porodice (89-107). Humanističko i emancipatorsko vaspitanje. Uredili Suzić, Nenad i Partalo, Dragan. Banja Luka: Filozofski fakultet Univerziteta u Banja Luci.
- Matijević, M.; Opić, S. i Rajić, V. (2015). Students' views of classroom activities in secondary education in Croatia. Pedagoška obzorja. 30(3-4); 36-49.
- Badrić, M.; Prskalo, I. & Matijević, M. (2015). Primary School Pupils' Free Time Activities. Croatian Journal of Education. 17(2); 299-332.

- Matijević, M. & Rajić, V. (2015). Metodologije kurikulumskih promjena: nekad i danas (635-654). (U) Konferencijski zbornik: Istraživanja paradigmi djetinjstva, odgoja i obrazovanja, IV. simpozij: Nastava i škola za net-generacije: Unutarnja reforma nastave u osnovnoj i srednjoj školi. (ur). Opić, S. & Matijević, M. Zagreb: Učiteljski fakultet, Sveučilišta u Zagrebu.
- Matijević, M., Opić, S., i Lapat, G. (2015). Teachers' Assessments of Certain Curricular Determinants in Primary School, International scientific conference of the Faculty of educational sciences. pp. 162-171.
- Matijević, M. (2015). Opća i posebne didaktike: Suvremene didaktičke teorije i praksa. Módszertani közlöny. V/I, 10-19.
- Matijević, M. & Opić, S. (2015). Certain predictors in the selection and design of the new media environment for learning and teaching. Global Journal on Humanities & Social Sciences. 3(6), 187-196.
- Matijević, M. & Topolovčan, T. (2015). Teachers' Assessment of Elements of Multimedia and constructivist Didactics in School. Módszertani közlöny. V/I, 184-201.
- Topolovčan T., Matijević, M., & Dumančić, M. (2015). Neki prediktori konstruktivističke nastave u osnovnom obrazovanju. U: S. Opić i M. Matijević (ur.): Istraživanja paradigmi djetinjstva, odgoja i obrazovanja, IV. simpozij: Nastava i škola za net-generacije: Unutarnja reforma nastave u osnovnoj i srednjoj školi. Konferencijski zbornik (str. 254 - 268). Zagreb: Učiteljski fakultet Sveučilišta u Zagrebu.

Број: 01-1797
Датум, 05.07.2007 г.

Ref: _____
Date, _____

Na osnovu člana 75 stav 2 Zakona o visokom obrazovanju (Sl.list RCG br. 60/03.) i člana 18 Statuta Univerziteta Crne Gore, Senat Univerziteta Crne Gore, na sjednici održanoj 05.07.2007. godine, donio je

ODLUKU O IZBORU U ZVANJE

Dr NIKOLA MIJANOVIĆ bira se u akademsko zvanje **redovni profesor** Univerziteta Crne Gore za predmete: Didaktika I i II, Savremena obrazovna tehnologija i Metodologija pedagoških istraživanja na **Filozofskom fakultetu**.

REKTOR,
Prof.dr Ljubiša Stanković

Dr NIKOLA MIJANOVIĆ, redovni profesor
FILOZOFSKOG FAKULTETA
NA UNIVERZITETU CRNE GORE

BIOGRAFIJA SA BIBLIOGRAFIJOM

1. Podaci o obrazovanju i radnom angažovanju

Prof. dr NIKOLA MIJANOVIĆ rođen je 15. 09. 1950. godine u Ulogu, opština Kalinovik. U rodnom mjestu završio je osmogodišnju školu, a srednju u Sarajevu. Na Pedagoškom fakultetu u Rijeci diplomirao je studije pedagogije, smjer: organizacija i tehnologija nastave. Na istom fakultetu završio je 1985. godine postdiplomski studij i stekao zvanje magistra društveno-humanističkih znanosti iz područja pedagogije. Doktorsku disertaciju je odbranio 1994. godine na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu - Odsjek za pedagogiju, i stekao zvanje doktora pedagoških nauka.

Poslije završenog studija zasnovao je radni odnos u Centru za organizaciju slobodnog vremena djece i omladine u Rijeci, kao pedagog - organizator. Od 1979. godine živi u Sarajevu i radi u TAS-u (Tvornica automobila Sarajevo), prvo kao programer i organizator obrazovanja, zatim kao rukovodilac Odsjeka za obrazovanje kadrova, poslije čega je izabran za direktora kadrovske službe na nivou Tvornice. Tu dužnost je obavljao do aprila mjeseca 1992. godine, kada je i započeo rat u BiH.

Kao magistar pedagoških nauka 1994. godine izabran je na Filozofskom fakultetu u Nikšiću - Odsjek za obrazovanje učitelja, u zvanje asistenta za pedagošku grupu predmeta, da bi nepuna dva mjeseca iza toga doktorirao i oktobra 1995. godine preuzeo nastavu na predmetu Opšta pedagogija, pri Odsjeku za predškolsko vaspitanje. Godinu dana kasnije izabran je u zvanje *docenta* na predmetu Savremena obrazovna tehnologija, a nešto kasnije i na predmetu Metodologija pedagoških istraživanja. *Godine 2002. izabran je u zvanje vanrednog, a 2007. godine u zvanje redovnog profesora.* Na osnovnim i specijalističkim akademskim studijskim programima izvodi nastavu iz sljedećih disciplina: **Didaktika, Dokimologija, Savremena obrazovna tehnologija i Metodologija pedagoških istraživanja.** Pored toga, profesor ja **iz oblasti pedagogije na postdiplomskim i doktorskim studijskim programima.**

Učešće u projektima

Međunarodni projekti

1. Obrazovanje za aktivno demokratsko građanstvo,
2. Obrazovanje za suživot s razlikama,
3. Živimo i učimo demokratiju.

Domaći projekti

1. Stanje i problemi pripremanja nastavnika za neposredno izvođenje

razredne nastave,

2. Reforma obrazovnog sistema Crne Gore,
3. Nova uloga pedagoga i psihologa u reformi obrazovanja,
4. Obrazovanje i demokracija – rukovodilac projekta
5. Nasilje među vršnjacima - rukovodilac projekta.

Angažovanost u odborima i komisijama

1. Rukovodilac **Instituta za pedagoška istraživanja** pri Filozofskom fakultetu u Nikšiću;
2. Član Odbora za obrazovanje Crnogorske akademije nauka i umjetnosti;
3. Rukovodilac doktorskih studija Filozofskog fakulteta u Nikšiću;
4. Član Senata Univerziteta Crne Gore;
5. Član predsjedništva foruma pedagoga Crne Gore;
6. Predsjednik Komisije za izradu nastavnih planova i programa, Republičkog nacionalnog savjeta za promjene nastavnih planova i programa ;
7. Član stručne univerzitetske Komisije za nostrifikaciju diploma, Odluka Rektora br.01-2173, od 27.09.2004. godine;
8. Član univerzitetske Komisije za praćenje javnog pristupnog predavanja, odluka Rektora, br. 01-2060, od 16.09.2004. godine ;
9. Član komisije za recenzije udžbenika osnovnih i srednjih škola, Uvjerjenje br. 01-536, od 02.02.2007. godine;
10. Predsjednik Komisije za kurikulum Ministarstva prosvjete i nauke Crne Gore;
11. Član univerzitetskog tima za reakreditaciju studijskih programa Univerziteta Crne Gore;
12. Član Strukovnog vijeća Univerziteta Crne Gore;
13. Bio je Prodekan za nastavu Filozofskog fakulteta u dva mandata;
14. Rukovodilac projekta „Obrazovanje i demokratija“;
15. Rukovodilac projekta „Nasilje među vršnjacima“;
16. Predsjednik Tima za reakreditaciju studijskih programa Filozofskog fakulteta;
17. Član redakcije časopisa Obrazovna tehnologija;
18. Član Matične komisije za otvaranje Studijskog programa njemački jezik i književnost;
19. Član Matične komisije za otvaranje Studijskog programa za pedagogiju;
20. Član Matične komisije za otvaranje Studijskog programa za psihologiju;
21. Član Matične komisije za otvaranje Studijskog programa za obrazovanje sportskih Novinara;
22. Član Matične komisije za otvaranje Studijskog programa za obrazovanje sportskih Trenera;
23. Član niza komisija za odbranu magistarskih i doktorskih disertacija na univerzitetima Srbije i Bosne i Hercegovine.

Ostale aktivnosti

1. Mijanović N. (2003): Učešće u svojstvu eksperta na seminaru: „Provjeravanje i ocjenjivanje znanja u relaciji sa razvojem nastavnih planova i programa“, Budva 06. i

07. april 2003;
2. Mijanović N. (2006) : Ostvarivanje bolonjskog procesa na Filozofskom fakultetu u Nikšiću, Univerziteta Crne Gore, (Usmeno izlaganje na međunarodnom naučnom skupu): Sprovođenje bolonjskog procesa na filozofskim fakultetima u zemljama Jugoistočne Evrope, Skoplje 14. i 15. decembar 2006.;
 3. Evaluators dva međunarodna projekta, čiji su nosioci bili Ministarstvo za prosvjetu i nauku Crne Gore i Ministarstvo za obrazovanje Austrije;
 4. Profesor po pozivu na dodiplomskim i postdiplomskim studijama na Univerzitetu izvan Crne Gore.

Reference

1. Mijanović N. (2010): Uloga savremenog nastavnog kurikulumu u reformi škole, (u časopisu: Naša škola, br. 3-4), Banjaluka;
2. Mijanović N. (2011): Značaj i uloga inovacija u procesu savremeno organizovane nastave i učenja, (U godišnjaku: „Srpske akademije obrazovanja“), Beograd.
3. Mijanović N. (2014): Vaspitno-obrazovni sistem u funkciji ostvarivanja društva znanja, (u časopisu: Luča - jubilarni broj posvećen tridesetogodišnjici publikovanja ovog časopisa, „Društvo filozofa i sociologa Crne Gore“);
4. Mijanović N. (2014): Vaspitna funkcija nastavnika između teorije i prakse, (u godišnjaku: „Srpske akademije obrazovanja“), Beograd;
5. Mijanović N. (2014): Usavršavanje nastavnika kao pretpostavka unapređenja kvaliteta njihove profesionalno-stručne kompetentnosti, (U zborniku: Kvalitet vaspitno-obrazovnog rada II, sa Drugog kongresa pedagoga) “Društvo pedagoga Republike Srpske”, Banja Luka.
6. Mijanović N. (2014): Globalizacija svijeta i savremeni vaspitno-obrazovni izazovi (U međunarodnom tematskom zborniku: Uloga obrazovanja i vaspitanja u razvijanju humanističkih , interkulturalnih i nacionalnih vrednosti) Filozofski fakultet Univerziteta u Prištini, Kosovska Mitrovica i Srpska akademija obrazovanja u Beogradu;
7. Mijanović N. (2015): Multimediji u procesu nastave i učenja – prednosti i ograničenja, (U zborniku: Sistem obrazovanja i digitalna kultura), Crnogorske akademije nauka i umjetnosti,
8. Mijanović N. i Jaramaz M.(2016): Stanje i perspektive razvoja obrazovanja odraslih u Crnoj Gori, (U zborniku radova 7. Međunarodne konferencije o obrazovanju odraslih: Komu treba obrazovanje odraslih?), “Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih u suradnji s Hrvatskim andragoškim društvom u Zagrebu;
9. Mijanović N.(2016): Individualiziran pouk v funkciji razvoja nadarjenih učenicev - Personalised instruction in function of the development of gifted students – (u časopisu: Didactica slovenica, Pedagoška obzorja, br. 3 – 4, Novo Mesto);
10. Mijanović N.(2016): Savremeni obrazovni mediji i nova kultura učenja (u godišnjaku: „Srpske akademije obrazovanja“), Beograd;
11. Mijanović N.(2017): Didaktički multimediji kao faktor kreiranja podsticajnog nastavnog ambijenta (u zborniku s međunarodnog naučnog skupa: Kulturno-potporna sredstva u funkciji nastave i učenja) “Učiteljski fakultet”, Užice;
12. Mijanović N.(2017): Obrazovno-tehnološka kompetentnost nastavnika kao faktor organizovanja savremene nastave i učenja (u časopisu: Inovacije, br. 2, Beograd).

Број: 08-620
Датум, 10.04.2014 г.

Ref: _____
Date, _____

Na osnovu člana 75 stav 2 Zakona o visokom obrazovanju (Sl.list RCG, br. 60/03 i Sl.list CG, br. 45/10 i 47/11) i člana 18 stav 1 tačka 3 Statuta Univerziteta Crne Gore, Senat Univerziteta Crne Gore, na sjednici održanoj 10.aprila.2014. godine, donio je

ODLUKU O IZBORU U ZVANJE

Dr KATARINA TODOROVIĆ bira se u akademsko zvanje **vanredni profesor** Univerziteta Crne Gore za predmete: Didaktika I (uvod u didaktiku) Didaktika II (organizacija nastave), na studijskom programu Obrazovanje učitelja, Pedagoška komunikologija, na studijskom programu Pedagogija i Didaktika sa obrazovnom tehnologijom, na studijskom programu Predškolsko obrazovanje, **na Filozofskom fakultetu**, na period od 5 godina.

REKTOR

Prof. dr Predrag Miranović
Prof.dr Predrag Miranović

Prof. dr Katarina Todorović, vanredni profesor Filozofskog fakulteta u Nikšiću, Univerziteta Crne Gore

Biografija sa bibliografijom

Rođena je 1.marta 1972.godine na Cetinju. Osnovnu i srednju školu prosvjetno pedagoškog smjera završila u Podgorici. Diplomirala na odsjeku za Pedagogiju Filozofskog fakulteta, gdje je 2001.godine odbranila i magistarsku tezu pod nazivom "Škola u koncepciji društva koje uči". Radno iskustvo je počela sticati 1996.godine kao stručni saradnik, pedagog u OŠ "Vlado Milić" u Podgorici. Nakon 4 godine prelazi na Filozofski fakultet gdje dobija zvanje Predavača više škole. Nakon što je 2008.g stekla zvanje doktora pedagoških nauka na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu odbranivši temu „Karakteristike komunikacije učitelj vaspitač i kvalitet vaspitno-obrazovnog rada“ dobija akademsko zvanje Docenta na Univerzitetu Crne Gore. U zvanje Vanrednog profesora je izabrana 2014.godine i to za sljedeće nastavne predmete: Pedagoška komunikologija na Studijskom programu Pedagogija, Didaktika I – Uvod u didaktiku i Didaktika II – Organizacija nastave na Studijskom programu Obrazovanje učitelja i Didaktika sa obrazovnom tehnologijom na Studijskom programu Predškolsko vaspitanje na Filozofskom fakultetu u Nikšiću. Osim navedenih nastavnih predmeta nastavu realizuje i iz Porodične i školske pedagogije na studijskom programu za obrazovanje učitelja i Školska pedagogija na studijskom programu za pedagogiju, kao i na postdiplomskim studijama na studijskom programu za obrazovanje učitelja, predmet: Didaktičko-inovacione teorije i na studijskom programu za predškolsko vaspitanje, predmet: Interakcija i komunikologija.

Osim rada na sopstvenom naučnom i nastavničkom usavršavanju u zemlji i inostranstvu, intenzivno se bavi i stručnim usavršavanjem nastavnog kadra kroz realizaciju brojnih programa koji doprinose efikasnijem funkcionisanju vaspitno-obrazovnog sistema Crne Gore.

Reference:

Todorović K., (2008) Teachers and educators verbal communication in educational - behavior work (at) school, 007 Internacional Magazine for Educational Sciences and Practice, Education For All Forum Montenegro (EFA), University of Montenegro, Finnish - Montenegrin Program:

Todorović K., (2009) *Importance of Educating Teachers for Social Inclusion*, 007 International Magazine for Educational Sciences and Practice, Education For All Forum Montenegro (EFA), UNESCO Chair in Education for Democratic Citizenship and Human Rights at the Faculty of

Todorović K., (2010) *Značaj i uloge univerzitetskog nastavnika u obrazovanju savremenog nastavnika*, Zbornik radova sa međunarodnog naučnog skupa Obrazovanje i usavršavanje nastavnika, ISBN 978-86-6191-000-5, Univerzitet u Kragujevcu i Učiteljski fakultet u Užicu, str. 117-128.

Todorović K., (2010) *Do humanih odnosa kroz društvo koje uči*, Zbornik radova sa naučnog skupa Vaspitanje za humane odnose – problemi i perspektive, ISBN 978-86-7379-233-0, Filozofski fakultet, Niš, str 104-115.

Todorović K., (2011) *Komunikacija kao sredstvo i efekat vaspitanja*, Vaspitanje i obrazovanje br.4, ISSN 0350-1094, ZUNS, Podgorica, str.59-71.

Todorović K., (2012) *Kvalitet u obrazovanju i svrsishodno učenje*, Tematski zbornik sa III Medjunarodne naučno-stručne konferencije, ISSN 1986-9886, Udruženje za podršku i kreativni razvoj djece i mladih i Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet Univerziteta u Tuzli, str. 141-153.

Todorović K., (2013) *Tipovi komunikacije u nastavi*, Naučni skup „Nauka i tradicija“,ISBN 978-99938-47-47-2, Univerzitet u Istočnom Sarajevu, Filozofski fakultet Pale, str.529-541.

Todorović K., (2013) *Metamorfoza škole u društvu koje uči*, Institut društvenih nauka i Centar za ekonomska istraživanja, ISBN 978-86-7093-144-2, Beograd, str.248-255.

Todorović K., (2013) *Problemi škole - globalni fenomen*, Naučni skup „Nauka i globalizacija“,ISBN 978-99938-47-47-2, Univerzitet u Istočnom Sarajevu, Filozofski fakultet Pale

Todorović K., (2013) *Neverbalna komunikacija, slušanje i tišina u nastavi*, Pedagogija, br.2, UDK =37, ISSN 0031-3807, Beograd, str. 281–292.

Todorović K., (2014) *The issue of continuity in the Montenegrin educational system*, Journal of Education and Future – JEF (ISSN: 2146 - 8249), Ankara/Turkiye.

Todorović K., (2015) *Škola i digitalni mediji*, Zbornik radova br.132, ODN knj.48, ISBN 978-86-7215-367-5, CANU, Podgorica, str. 45-59